

Attēde in scripturis: vide si bñ viuis: et vi de ibi bñdictum te fuisse. Omēs bñ viuetes bñdixerūt. Et quomō bñdixerunt: In nomie domi: nō in nomie suo sicut heretici. Qui enī dicūt q nos damus hoc ē sanctum: in nomie suo volūt bñdicere nō i no mine domi. Qui autem dicūt: nō sanctificat: nisi deus: nec quisq̄ est bonus nisi do no dei: ipi in nomie domi bñdicūt: non in nomie suo: quia amici sunt spōsi: nolūt esse adulteri spōse.

Explicit Tractatus de ps. CXXVIII.
Incipit Tractatus de ps. CXXIX.

Expositio psalmi.

Quoniam vos nō solum oculis corporis: sed etiam corde vigilare psalmus: intelligēter nos cātare oportet.

De profundis clamauit ad te domine: domine exaudi vocem meam. Et enī vox hec ascēdētis est pertinēs ad cāticum graduū. Bebet itaq̄ vnusquisq̄ nostrū videre: in quo profūdo sit: de quo clamet ad dominum. Clamauit de pfūdo Jonas de ventre ceti. Erat nō solum sub fluctibus: verū etiam in visceribus belue: nec tñ illud corpus et illi fluctus intercluserūt orationem ne perueniret ad deum: et venter bestie nō potuit tenē vocē depcāns: Penetravit oīa: dirupit oīa pueit ad aures dei: Si tñ nūc dicēdū ē: quia diruptis omīb⁹ pueit ad aures dei: quādo aures dei in corde pcāns erāt. Ubi enim deum presētē nō habet: cuius fidelis est vox: Verūtamen et nos debem⁹ intelligere: de quo pfūdo clamem⁹ ad dominū. Profūdo enim nobis est vita ista mortal. Quisquis se in profūdo intellexerit: clamat: gemit: suspirat: et donec de profūdo eruat: et veniat ad eum qui sup omēs abyssos sedet: sup cherubin: sup omīa que creauit: nō solum corporalia: s; etiam spiritalia: donec ad euz veniat aīma: donec ab illo liberet imago ipius quod est homo: q̄ in hoc pfūdo tāq̄ assiduis fluctib⁹ exagitata detrita est: et nisi renouet et reparetur a deo: qui illam impressit: quando formauit homiem: idoneus potuit esse hō ad casuz suū: nō est idoneus ad resurrectionē suā: sp̄ i pfūdo ē: nisi liberet vt dixi: sp̄ i pfūdo ē. Sed cū de pfūdo clamat: surgit de pfū

do: et ipse clamor nō eū pmittit multū i imo esse. Valde enī in pfūdo sunt: qui nec clamāt de pfūdo. Sicut scriptura: Pctōr cū venerit in pfūdo malozū cōtemnit. Itaq̄ videte fratres quale pfūdo sit: vbi contēnt de⁹. Cū q̄sq̄ viderit se quādiāns peccatis obrutus: aceruis q̄busdā et molib⁹ q̄busdam inq̄tatū premi: si dictū illi fuerit: vt deū roget: irridet. Quibus modis: P̄imo dicit: Si deo displicerēt facinora: ego nō viuerē: Si curaret de⁹ res humanas: ad tāta scelera que feci: nō solum nō viuerem: s; et bñ mihi nō esset. Solet enī hoc illis euenire q̄ multum in pfūdo sunt: et prosperātur in iniquitatibus suis. Et tāto magis in pfūdo mergūtur: q̄to magis vidēt esse felices. Fallax enī felicitas: ipa est maloz infelicitas. Beinde et hoc solēt homies dicere: Jam quā multa feci et damnatio imminet: ex h̄ pdor: cur nō facio qcqd possū: Quomō solent desperati latrones dicere: Sic me occisurus est iudex p decem homicidijs: quomō p quib⁹: quomō pro vno: quare iam nō faciam: Quicqd mihi occurrerit facio: hoc est: peccator cū venerit in pfūdo malozū: cōtemnit. Sed dominus Iesus christus qui nec pfūda nostra contempsit: qui vsq̄ ad istam vitam venire dignatus est: pmittēs remissionē oīm peccatorum: etiam de pfūdo excitauit hominē: vt clamaret de pfūdo sub molib⁹ peccatorum: et pueniret vox peccatoris ad deum. Tñ clamāns: nisi de pfūdo malorum: Et videte qz vox peccatorū clamat de pfūdo: Be profundis clamauit ad te domine: domine exaudi vocem meam. **F**iant aures tue intendentes: in vocem deprecationis mee. Tñ clamat: Be pfūdo. Quis est q̄ clamat: Pctōr. Et q̄ spe clamat: Quia q̄ venit soluere pctā: dedit spem etiaz in pfūdo posito pctōri. Itō qd sequit post istas voces: **S**i iniquitates obseruaueris domine: domine quis sustinebit. Ecce apparuit de quo pfūdo clamaret. Clamat enī sub molib⁹ et fluctib⁹ inq̄tatū suarū. Circūspexit se: circūspexit vitā suam: vidit illā vndiqz flagicij et facinorib⁹ cooptā. Quacūqz respexit: nihil in se bonū inuenit: nihil illi iusticie serenū potuit occurrere: Et cū tāta et tā mltā pctā vndiqz et cateruas scelerū suoz videret: tāq̄ expauescēs exclamauit. Si iniquitates obseruaueris dñe: dñe q̄s sustinebit:

Psalmus
... non sustinebo: si q̄s in
... peccata mea: accusari omēs
... non inuenit: cor calu
... iusticia. Et q̄ cor calu
... p̄sumat de sua iusticia
... misericōdia dicit: dicit de
... aueris dñe: dñe q̄s
... pes est. Quomō
... p̄mano est. Et que est
... Et qd est factū
... oblatum est. Et q̄
... peccata nocēt
... dātū redemit omēs
... captiuāns inuincit. Ergo
... Nam si nō esset apd
... esse velles: et nūc
... omēs inq̄tates
... sustineret. Quis
... sum: Quis
... vna est: Quis
... Propriet leg
... domine. Quam leg
... facta: Bata ē enim lex facta:
... eos potuit facere
... vniuersū: s; d
... dicit pctā pctōri. Pctōr enim
... nec videret sero: nā cū iller: v
... fecit reum: et liberat latro
... legis impator est. Lex d
... et cōstringat in reum: et n
... peccatis: s; ostendit peccata.
... lege possumus animaduerti
... s; fecit cōtra legē: et sic et
... inq̄tates obseruaueris
... dñe: Est q̄ lex mu
... p̄mano dñe. Illa timo
... cantans. Lex caritatis d
... dicit p̄ntia: admonet
... dñe dēserit comitē: comes
... via. S; cōcordādum
... es cum eo in via. E
... aduersari⁹ nūc: q̄d
... cōcordas. Cōcordas aut cū
... etare facit: quod dicit sermo dei
... erat aduersari⁹ in amicus: sic fin
... erit q̄ tra h̄t vultu. Ergo p
... tiam sustinet te domine: quia
... es legē misericōdie afferre: im
... omīa pctā mea: donec mib⁹ de ca
... te ne te offēdam: In ipse mo
... h̄t nūc auero: dedit mibi
... que te orem: dicit: Dimitte n

Non dixit: ego non sustinebo: si quis sustinebit.
 Vidit enim prope totam vitam humanam circula-
 trari peccatis suis: accusari omnes scias cogi-
 tanonibus suis: non inueniri cor castum: pre-
 sumens de sua iusticia. Si ergo cor castum non potest
 inueniri quod presumat de sua iusticia: presumat
 omnino cor de misericordia dei: et dicat deo: Si ini-
 quitates obstruaueris dominice: dominice quis sustinebit?
 Que autem spes est? **Quoniam apud
 te propitiatio est.** Et que est ista propitia-
 tio: nisi sacrificium: Et quod est sacrificium: nisi
 quod pro nobis oblatum est: Sanguis innocens
 fusus deleuit omnia peccata nocentium. Pre-
 cium tantum datus redemit omnes captiuos
 de manu captiuatis inimici. Ergo est apud
 te propitiatio. Nam si non esset apud te propitia-
 tio: si iudex solum esse velles: et misericors esse
 nolles: obstrueres omnes iniquitates nostras:
 et quereris eas: quis sustineret? Quis autem te sta-
 ret et diceret: Innocens sum: Quis staret in
 iudicio tuo? Spes ergo una est: Quoniam est
 apud te propitiatio. **Propter legem tuam
 sustinui te domine.** Quam legem: Que
 reos facit. Bona enim lex facta: iusta: bo-
 na iudicis: si reos eos potuit facere. Non da-
 ta est lex que posset viuificare: sed que osten-
 deret peccata peccatorum. Peccator enim oblitus erat
 se: nec videbat se: data est illi lex: ut videret
 se. Fecit reum lex: liberauit latores legis. La-
 tor enim legis impator est. Lex data est que
 terreat et constringat in reatum: et non soluit
 lex a peccatis: sed ostendit peccata. Et forte
 sub ipsa lege positus animaduertit iste in pro-
 fudo quia fecerit contra legem: et sic exclama-
 uit dicens. Si iniquitates obstruaueris domi-
 ne: dominice quis sustinebit? Est ergo lex misericordie
 dei: lex propitiacionis dei. Illa timoris fuit: est
 alia lex caritatis. Lex caritatis dat veniam
 peccatis: delet preterita: admonet de futuro.
 In via si deserit comitem: comes fit ei quem
 ducit in via. Si concordatum est cum ad-
 uersario dum es cum eo in via. Est enim ser-
 mo dei aduersario tuus: quod diu cum illo non
 concordas. Concordas autem cum cepit te dele-
 ctare facere quod dicit sermo dei. Nam qui
 erat aduersario fit amicus: sic finita via non
 erit que tradat te iudici. Ergo propter legem
 tuam sustinui te domine: quia dignatus
 es legem misericordie afferre: mihi dimittere
 omnia peccata mea: dare mihi de cetero moni-
 ta: ne te offendam: In ipsis monitis si quid
 forte titubauero: dedisti mihi remedium:
 quo te orem: dicens: Dimitte nobis debita

nostra: sicut et nos dimittimus debitoribus
 nostris. Hanc legem statuisti mihi: ut quod
 dimitto: dimittat mihi: propter hanc legem
 sustinui te domine. Expectaui quoniam venias et
 liberes ab omni necessitate: quia in ipsa necessi-
 tate non deseruisti legem misericordie. Audi
 quam legem dicat: si nondum intellexisti:
 Quia legem modo dicit caritatis: audi apo-
 stolum. Inuicem onera vestra portate: et sic
 implebitis legem christi. Qui portat inui-
 cem onera sua: nisi qui habent caritatem:
 Qui non habent caritatem: graues sunt si-
 bi: qui autem habent caritatem: portant se.
 Lesit te aliquis: petit veniam: si non dimit-
 tis: non portas onus fratris tui: si dimittis:
 portas infirmum. Et tu si forte in aliquam
 infirmitatem incideris quasi homo: oportet
 ut sic te portet et ille: quemadmodum et tu.
 Audi quid precesserit. Fratres inquit: si pre-
 occupatus fuerit homo in aliquo delicto:
 vos qui spirituales estis: instruite huiusmo-
 di in spiritu lenitatis. Et ne forte quia spi-
 rituales monuerat: velut securi sibi viderentur:
 continuo subiecit: Intendentes te ipsos: ne
 et tu tempteris. Beinde quod commemorari
 subiunxit. Alter alterius onera porta-
 te: et sic implebitis legem christi: Unde et
 dicit. Propter legem tuam sustinui te do-
 mine. Sicut cervi quando transeunt fre-
 tas in primas insulas pascue gratia capita
 super se inuicem ponere: et vnus qui ante est
 solus portat caput: et non ponit super alte-
 rum. Sed cum et ipse defecerit: tollit se ab
 anteriore parte: redit posterius: ut et ipse in
 altero requiescat: et sic portant omnes one-
 ra sua: et pueniunt ad quod desiderant: et
 non patiuntur naufragium: quia quasi na-
 uis est illis caritas. Itaque caritas portat
 onera: sed non timeat ne prematur talibus
 oneribus: ne peccatis suis vnusquisque pre-
 matur: attendat. Nam quando portas in-
 firmitatem fratris tui: non te onerant pecca-
 ta ipsius. Plane si consentias: iam tua te
 premunt: non alterius. Quisquis enim con-
 senserit peccatori: non alienis: sed suis gra-
 uatur. Consensio enim ad peccatum alte-
 rius: tuum fit peccatum: et non est quare quare
 raris quod peccata aliena te premant. Bici-
 tur enim tibi: premunt te: sed tua: Vidisti
 furem: cucurristi cum eo. Quid est hoc?
 Pedibus ambulasti ad furtum: imo men-
 te coniunxisti te furto. Quod ipsius so-
 lum erat: et factum est et tuum: quia placuit

est: ita factus est: Sacerdos noster a nobis accepit: quod pro nobis offerret. Accepit enim a nobis carnem: in ipsa carne victima factus est: holocaustum factus est: sacrificium factus est. In passione sacrificium factus est: in resurrectione innovavit illud quod occisum est: et tanquam primitias tuas dedit deo: et ait tibi: Consecrata sunt iam omnia tua: quoniam tales primitie tue de te date sunt deo. Spera ergo et in te futurum quod precessit in primitiis tuis. Ergo ille qui a vigilia matutina resurrexit: cepit anima mea ex hoc sperare. Et quousque? Usque in noctem: quousque moriamur. Omnis enim mors nostra carnalis quasi somnus est. Cepisti sperare ex quo resurrexit dominus: noli deficere sperare: quousque ex eas ab hac vita. Nam si non usque ad noctem speraveris: delet totum quod speraveras. Sunt enim homines qui incipiunt sperare: sed non perseverant usque ad noctem. Incipiunt pati tribulationes aliquas: incipiunt pati temptationes: videtur homines malos et iniquos felicitate temporalis pollere: et quasi talia sperabant de domino: ut hic essent felices: attendunt eos qui scelera fecerunt habere quod ipsi habere desiderabant: et deficient pedes eorum: et desinunt sperare in domino. Quare? Quia non a vigilia matutina ceperunt sperare. Quid est hoc? Non hoc sperare ceperunt de domino quod precessit in domino ab illa vigilia matutina: sed sperabant de domino: ut si essent christiani: haberent plenas domus frumento: vino et oleo: auro et argento: nullus eorum moreretur immaturus: si quis eorum non haberet filios: acciperet: si uxorem non duxisset: duceret: non abortiret non solus aliqua mulier in domo eius: sed nec pecus eius: non accesserit cupe eius: non grandinaretur vinea eius. Qui sic sperabat in domino: animadvertit his rebus abundare eos qui non colunt dominum: et defecerunt pedes eius: et non speravit usque ad noctem: quia non cepit a vigilia matutina sperare. Quis ergo sic incipit a vigilia matutina sperare? Qui hoc speravit de domino: quod cepit postea a vigilia matutina in qua resurrexit. Antea enim nemo resurrexerat: semper victurus. Intendat caritas vestra. Resuscitati sunt iam mortui ante adventum domini. Nam et Helias resuscitavit mortuum et Helise: sed resurrexerunt iterum morituri. Dominus ipse quos resuscitavit morituri resurrexerunt: sive ille iuuenis filius vidue: sive illa puella duodecim annorum filia archisynagogi: sive Lazarus. Alii resuscitati sunt omnes morituri: Sed

nati sunt: sed bis mortui sunt. Nemo resurrexerat nisi dominus. Quando autem resurrexit dominus nisi moriturus? A vigilia matutina. Hoc spera et tu de domino resurrexeris: non quod Lazarus resurrexit: non quod filius vidue et archisynagogi filia resurrexerunt: non quod quos suscitaverunt antiqui prophete: sed resurrexeris te spera quomodo dominus: ut post resurrectionem qua resurrexeris non te iam timeas moriturus: et ceperis sperare a vigilia matutina. Spera autem usque ad noctem: quousque finiat hec vita: quousque sit nox universi generis humani in occasu seculi. Quare hucusque? Quia post istam noctem iam non erit spes: sed ipsa res. Spes enim que videtur non est spes. Aplus dicit. Quod enim videt quis: quod sperat? Si autem quod non videmus speramus: pro patiaz expectamus. Si ergo patienter expectare debemus quod non videmus: usque ad noctem speremus: id est usque ad finem huius vite nostre vel seculi. Cum autem nox ista transierit: iam veniet quod sperabamus: et non iam sperabimus: nec tamen desperati erimus. Est enim vituperatio desperatorum: et aliquando detestamur hominem: et dicimus: non habet spem. Non semper malum est non habere spem: in hac vita cum sumus: malum est non habere spem. Qui enim modo spem non habet: rem postea non habebit. Ergo modo spem debemus habere. Sed cum res venerit: nunquid spes erit? Quod enim videt quis quid sperat? Veniet dominus deus noster primo formam ipsam in qua crucifixus est et resurrexit demonstraturus generi humano: ut videant pii et impii. Illi videant et gratulentur inuenisse se quod crediderunt antequam viderent: et illi erubescant non se credidisse quod videbunt. Erubescant et damnabuntur: et gratulati coronabuntur. Biceps confusis: Ite in ignem eternum: qui paratus est diabolo et angelis eius. Biceps gaudentibus: Venite benedicti patris mei: percipite regnum quod vobis paratum est ab origine mundi. Quod cum acceperit iam spes non erit: quia res tenebitur. Transacta ergo spes: transibit nox illa: sed donec fiat a vigilia matutina speret anima mea in domino. Et redit ad illud. A vigilia matutina. Speret israel in domino. A vigilia matutina usque ad noctem: speret anima mea in dominum. Sed quid speravit? A vigilia matutina speret israel in dominum. Non solum speret israel in dominum: sed a vigilia matutina speret israel. Ergo culpo spes seculi: quasi spe

Alia Ista
toño.

